

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Bambergenses S. Henricvs Imperator S. Kvnegvndis
Imperatrix S. Otho Episcopvs**

Gretser, Jacob

Ingolstadii, 1611

XXX. De rupta societate Ruthenorum propter fidem Stetinensium, & de
Archiepiscopo Danorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41527

nebat, ut à nullo auferri posset. Mulier autem infelix, socia operis, morte quidem multata non est; puto, quia sub viri obedientia posita fuit. Sed tamen sine pœna & confusione non euasit. Nam corpus exanimi viri ad Ecclesiam secuta, falcem & segetem de manibus suis, & ipsa excutere non potuit, quousque coram populo & clero argumentum hoc illicitæ operationis probaretur. Sepulto ergò viro & abeunte cum timore populo, mulier soluta est. Ex hoc autem facto populus maiorem *Dei Genitricis* reuerentiam, maioremque aliis festis celebratam doctus est exhibere.

Pena Socris.

*Derupta societate * Ruthenorum propter
fidem Stetinsium, & de Archiepi-
scopo Danorum.*

* Nominè Ruthenorum, intelligendū sunt hic Rugij, seu Rugiani ab insula Rugia.

CAPVT XXX.

INterea Rutheni comperta fide & conuersione Stetinsium: & quia in Christianitate penitus roborati sunt, à societate illorum se auertunt, commercia omnia mutuaque negotia insitorum ex indignatione abrumpentes, quasi alterius iam fidei populo communicare in talibus non deberent. Isti autem saepe numero à multis prædicatoribus ad fidem vocati, de integro nunquam venire voluerunt: Sed aliis interdum credentibus, alij non credebant, atque ex maiore parte paganicis ritibus degentes, femina fidei veluti spinæ, suffocando, illic conualescere non sinebant.

*Sesfidm.
Edit. Canis
cap. 28.*

*Rugianorum
p̄ sedm cum
Stetinsibus.*

Ruthenia verò Danos adiunctos habet. Porrò Archiepiscopo Danorum etiam * Ruthenia subiecta esse debuit: Sed populo fidem Catholicam propulsante, superfluum est, Sacerdotes de parochiæ terminis litigare. Rutheni ergò, paulatim crescente odio, Stetinsibus publicè aduersari ceperunt: & primò, quòd naues illorum à littoribus suis arcerent:

* *Rugia.*

*Rugiani mo-
nent S. Othonē,
ne Rugiam pe-
sar.*

*S. Othoni hilo-
nimus Rugia-
nos adire cogi-
sat.*

** Rugiana.*

*De hac legati-
one agit etiam
Lutheranus
Præco Cræme-
rus lib. I. Chro-
nici Pomerania
cap. 40.*

*Antiqui mores
Danorum, nū
hodierni longe
aliq.*

pōssēt etiam ex communi decreto, hostes eorum haberi statu-
unt, Othoni Episcopo mandantes (audierant enim, quōd illō
ad prædicandum venire yellet) ne vnquam fines eorum at-
tingeret. Dicebant enim nihil eum apud se inuenturum, nisi
acerbas pœnas & mortem certissimam.

Ille autem, accepta legatione tali, tacitè apud se exultat, a-
nimum parat ad Martyrium, cogitat & disponit omnia, tra-
ctat anxie apud se, an melius sit solum se ad tale conuiuium i-
re, an cum multis. Stetinenses autem quidam viri boni &
prudentes, in comitatu Episcopi erant Inlinæ, gnari locorum,
prouinciæ & morum cuiusque gentis. Hos ergo Epi-
scopus paulatim interrogationibus prætentabat, scire volens,
si quo modo eum illuc perducere velint. At illi de origine
Ruthenæ gentis, de feritate animorum, & de instabilitate fi-
dei & bestiali eorum conuersatione multa ei narrantes; etiam
hoc, quod Archiepiscopo Danorum subiecti esse debuerint,
non tacebant.

Sperans ergo Episcopus, gratum fore illi, si conuerti pos-
sint, simulque attendens congruum esse, quod per eius licen-
tiam, ac permissionem ad prædicandum in eius parochiâ, ve-
niret, Iuuanum venerabilem Presbyterum de latere suo, & a-
lios nuncios nauigio cum literis & muneribus illō pro licen-
tiâ direxit. Archiepiscopus verò in maximo gaudio & hono-
re legatos accepit, habitosque apud se multa humanitate, plu-
rima de statu, de doctrina & operibus beati Othonis percon-
tatur. Erat autem vir bonus & simplex, bonarum rerum cu-
pidus auditor, non mediocris scientiæ ac religionis, in exte-
rioribus tamen Sclauicæ rusticitatis. Nam & homines terræ il-
lius tales sunt, vt in maxima vbertate atque diuitiis, generali
quadam duritiâ omnes inculti videantur, & agrestes. Vrbes i-
bi & castra sine muro & turribus, ligno tantum ac fossatis mu-
niuntur; Ecclesiæ ac domus nobilium humiles & vili schema-
te. Studia hominum aut venatio aut piscatio est, vel pecorum
pastura. In his etenim omnes diuitiæ illorum consistunt. Si-
quidem agrorum cultus rarus ibi est. Porro in vicu vel in habitu vestium parum lauti habent
aut

aut pulchritudinis nostræ. Nostri ergò mediocres, in comparatione illorum gloriosi erant. Iuuanus verò Presbyter Archiepiscopo ipso maior esse videbatur. Cumque esset boni oris, ad omnia compositè respondens, illum valdè oblectabat, nihilque satis ei esse potuit, quidquid de Ottone audiebat. Famâ etenim ante annos plures hunc notum habuit. Et nunc gloriari atque letari abundantius cœpit, quod eius dignos & præclaros nuncios præsentis haberet, cuius tanta, ac tam præclara facta vulgari famâ passim prædicari prius audisset.

*Archiepiscopo
Dania collo-
quio Iuuanis
Presbyteris mi-
rè oblectatur.*

De Legatione autem eius ad præsens nihil se respondere posse dicebat, nisi antè Princeps Dånorum atque magnates per aliquas inducias consulisset. Iuuanus autem & legati hoc longum sibi iudicantes, dimitti se rogât, ne super eorum morâ contristaretur Episcopus. Annuit ille cum benignitate, ac literas, donaria, nauemque grandiusculam butyro plenam, signum dilectionis & amicitia mittens Episcopo, dicebat; quanto citius ex consilio Principum per suos legatos de verbo prædicationis se responsurum; quod vtrum perperam an simpliciter dixerit, parum nobis compertum est. Nam dum per aliquos dies eius nuncios exspectarem, de partibus Alemania, & de domo Babebergeni plures nuncij venerunt, magnis & necessariis causis Episcopum reuocantes.

*Qualereffon-
sum legatus de-
derit.*

*Qualia mune-
ra ad S. Othonè
misit.*

De bello inter Ruthenos & Stetinenses, & de victoria Stetinsium.

CAPVT XXXI.

Rutheni autem crebris insultibus Pomeranos la-
cessunt, & Stetinsium fines armatis nauibus
perturbant. Cumque semel ac bis reperi in bello cessare noluisse, Stetinsenses ex consilio
communi arma tractare cœperunt, atque iterum venientibus,
coadunatis viribus, occurrere. Sed quid plura? Tanta strage
Rutheni fusi sunt, & tanti ex eis in captiuitatem redacti, vt qui
eua-
dere

*Sesidus.
Ede. Caus.
cap. 29.*

*Victoria Steti-
nensium de
Ruthenis.*